

06/08/2006

לכם ורדה, אבינועם, גיא ונוגה

באתי אליכם לגעת ולבכות
כי אין מילים לנחם – רק אולי קצת להיות.

ישבנו יחד וכל אחד עם עצמו
והתמונות של דניאל חלפו על המסך
כולו מאור עיניים, פנים רכות, חיוך מבויש ואוהב
הייתי קצת אתכם ואיתו
וכל אחד היה גם עם עצמו ועם הזיכרונות
והוא היה כל כך נוכח
וכל-כך איננו
כבר אי אפשר לגעת בו ולא ללטף את שערו
אלא רק לאסוף ולגעת בכל החוויות הניבטות מבעד לתמונות

דניאל
פרח שלכם קוטף עכשיו עננים בשמיים במקום להלך בשדות
ואתם עם הכאב האין-סופי מביטים למעלה
חייכו אליו הפריחו לו בועות סבון צבעוניות
עם כל מה שנתתם לו ועם כל אהבתכם
מאור עיניו, פניו הרכות והחיוך המבויש יחיו אתכם בזיכרון מעל לעננים
ולוי אין מילים לנחם אלא רק אתכם להיות

אביתר